

2^e zondag Advent, jr. A, Xaveriuskerk, Jes. 11, 1-10; Rom. 15, 4-9; Mt. 3, 1-12

Ward Biemans SJ

Broeders en zusters, een twijg ontspruit aan de stronk van Isaï. Met mooie, beeldende taal spreekt Jesaja over de komst van de Messias. De stronk van Isaï, daarbij gaat het over Jesse, de vader van koning David. Het koningshuis van David wordt bedreigd door een grote macht, de inval van de Assyriërs, die vanuit het noorden oprukken naar Jeruzalem. We spreken over de achtste eeuw voor Christus, de tijd waarin Jesaja leefde. Ondanks dat het koningshuis van Juda ten einde zal komen, zal er toch een telg ontbloeien aan zijn wortels. Hierbij zal het gaan om een koning die gerechtigheid en vrede zal brengen. Natuurlijk kan het ons met ontroering vervullen, die beelden van een baby die speelt bij het nest van de slang, van de koe en de berin die vriendschap hebben gesloten. Maar het gaat hier niet om romantiek. Diezelfde koning zal ook een eerlijk vonnis spreken en de uitbuiters striemen met de gesel van zijn mond. Dit alles opdat heel de aarde vervuld zal zijn met de liefde tot God.

Iemand die in onze tijd een visioen van gerechtigheid en vrede in praktijk probeerde te brengen, was de Italiaanse jezuïet Paolo dall'Oglio. Hij begon in Syrië het klooster Mar Musa. Later zijn er kloosters gevolgd in Irak en Italië. De droom van deze broeders en zusters is dat christenen en moslims in vrede kunnen samenleven in hetzelfde gebied. Deze communautiteit heeft veel te lijden gehad van het geweld van leden van IS, maar ze zijn doorgegaan met hun missie. Zo'n visioen van gerechtigheid en vrede op aarde kan veel mensen hoop geven dat samen leven en samen werken mogelijk is, ook in het Midden-Oosten. In het geval van Mar Musa levert dat vruchten op van onderwijs voor kinderen en jongeren. Het klooster biedt tevens een plaats voor dialoog en gastvrijheid voor veel pelgrims, moslims en christenen. Dit jaar ontmoette ik in Utrecht een Duitse monnik die zich bij deze communautiteit heeft aangesloten en die getuigde van veel moeilijkheden, maar ook van hoop op een betere toekomst.

Over een andere visionair horen we in het Evangelie spreken en wel over de heilige Johannes de Doper. Net als de bewoners van Mar Musa was hij woonachtig in de woestijn. Zijn woorden zijn zo krachtig en tegelijk ook zo zacht als de woorden van Jesaja. Johannes spreekt over het Rijk der hemelen dat nabij is en hij doopt mensen in de rivier de Jordaan. Maar om het doopsel oprecht te kunnen ondergaan, is er wel bekering nodig. Wij hebben ook bekering nodig, die ons doet openstellen voor de werking van de Geest van wijsheid, liefde en vrede des Heren, waar Jesaja ook al over sprak.

Nu waren er in Johannes' tijd mensen, zoals de Farizeeën en Sadduceeën, die vonden dat ze op grond van hun afkomst geen bekering nodig hadden. Als we menen dat we ons niet hoeven te bekeren, dan sluiten we ons af voor Gods geestkracht. Dat kan soms heel subtiel gaan. Bijvoorbeeld als we ons beter voelen dan anderen, of als we anderen veroordelen op grond van wat ze in het verleden hebben gedaan. Als er bij ons geen ruimte meer is voor vergeving, dan isoleren we onszelf.

Beste mensen, de Adventstijd is heel geschikt om bij onszelf na te gaan, hoe wij vruchten kunnen voortbrengen die passen bij bekering, vruchten die gerechtigheid en vrede brengen, voor zover dit in onze eigen mogelijkheden ligt. Vrede, bijvoorbeeld door je te proberen te verzoenen met

iemand met wie je een conflict hebt gehad. Gerechtigheid, bijvoorbeeld door bij te dragen aan de Adventsactie ten bate van de Voedselbank in Amsterdam.

We dragen bij aan de eensgezindheid onder elkaar door mee te werken en mee te bidden met de liturgie van de kerkgemeenschap, die ons hart kan richten op de lof aan God. Want het is zoals de heilige Paulus schrijft aan de Romeinen: door zijn naam te prijzen met psalmen en door troost en volharding te putten uit de woorden van de Schrift, kunnen wij leven in hoop en hoeven wij ons niet te laten ontmoedigen door alle negativiteit en onverschilligheid rondom ons. Het visioen van Jesaja, de profetie van Johannes de Doper of de toekomstvisie van pater Dall'Oglio zijn tekenen van hoop op een betere wereld en van de spoedige komst van Hem, wiens geboorte wij met Kerstmis gedenken, Jezus Christus. Zijn wederkomst verwachten wij, Hij die gezeten is op de troon en die de volkeren rechtvaardig zal besturen. Amen.